Reichsgesetzblatt

Teil II

1922	Ausgegeben zu Berlin, den 13. Juni 1922	Nr. 11

Inhalt: Gesetz über das Abkommen zwischen Deutschland und Polen über den Postscheckverkehr. S. 540. — Gesetz über das deutsch-polnische Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiete. S. 550. — Gesetz über das Abkommen zwischen Deutschland und Polen über die Grenzübergangsbahnhöfe mit beiderseitiger Zoll- oder Paßabfertigung und über die Rechte und Pflichten der Beamten im privilegierten Durchgangs- und Eisenbahnübergangsverkehre. S. 573.

Gesetz über das Abkommen zwischen Deutschland und Polen über den Postscheckverkehr. Vom 11. Juni 1922.

Der Reichstag hat das folgende Gesetz beschlossen, das mit Zustimmung des Reichsrats hiermit verkündet wird:

Artikel 1

Dem am 15. Mai 1922 in Genf abgeschlossenen Abkommen zwischen Deutschland und Polen über den Postscheckverkehr wird zugestimmt.

Das Abkommen wird nachstehend veröffentlicht.

Artikel 2

Dieses Gesetz tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Freudenstadt, den 11. Juni 1922

Der Reichspräsident
Ebert

Der Reichsminister des Auswärtigen
Dr. Rathenau

Der Reichspostminister
Giesberts

Postscheckabkommen.

Abkommen

zwischen Deutschland und Polen über den Postscheckverkehr.

Deutschland
einerseits

Polen
anderseits

haben zum Zwecke der Sicherstellung des Postscheckverkehrs zwischen Polnisch-Oberschlesien und dem Deutschen Reiche zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Deutschland: Herrn Eugen Schiffer, Reichsminister a. D.,

Polen: Herrn Casimir Olszowski, bevollmächtigten Minister.

Układ między Polską a Niemcami

w przedmiocie pocztowego obrotu czekowego.

Polska z jednej strony, Niemcy z drugiej strony w celu zapewnienia pocztowego obrotu czekowego pomiędzy Górnym Śląskiem polskim, a Rzeszą Niemiecką, zamianowały na swych pełnomocników:

Polska — pana Kazimierza *Olszowskiego*, Ministra Pełnomocnego,

Niemcy — pana Eugenjusza *Schiffera*, b. Ministra Rzeszy.

(Vierzehnter Tag nach Ablauf des Ausgabetags: 27. Juni 1922.)

Die Bevollmächtigten haben sich, nachdem sie einander ihre Vollmachten mitgeteilt und diese in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen geeinigt:

Artikel 1.

Grundlagen des Verkehrs.

§ 1.

Im Verkehre zwischen dem Deutschen Reiche und dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens sind zugelassen:

a) Einzahlungen mit Zahlkarte aus dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens auf Postscheckkonten im Deutschen Reiche,
b) Auszahlungen durch Zahlungsanweisungen in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens aus Postscheckkonten im Deutschen Reiche.

Die Aufträge können auch telegraphisch erledigt werden.

Auf das Postscheckverfahren werden die Vorschriften des Postscheckgesetzes und der Postscheckordnung für das Deutsche Reich angewandt.

§ 2.

Die deutsche Reichspostverwaltung ist befugt, den Höchstbetrag für Zahlungsanweisungen zu begrenzen, der an einem Tage oder in einem bestimmten Zeitraum in Auftrag gegeben werden kann, und ebenso kann die polnische Postverwaltung den Höchstbetrag für Zahlkarten begrenzen.

§ 3.

Die Vordrucke zu Zahlkarten werden von der polnischen Postverwaltung nach den amtlichen Vordrucken des innerdeutschen Verkehrs hergestellt. Auf Ersuchen der polnischen Postverwaltung wird die deutsche Postverwaltung die Lieferung der Vordrucke vermitteln.

§ 4.

Die Bewohner des an Polen gefallenen Teiles Oberschlesiens können bei einem deutschen Postscheckamt ein Konto unterhalten. Die Sendungen der deutschen Postscheckämter und Postanstalten an die Postscheckkunden in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens, die Sendungen dieser Ämter und Anstalten mit den Postanstalten in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens sowie die Briefe der Postscheckkunden in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens an die deutschen Postscheckämter werden in Postscheckangelegenheiten gebühren-

Pełnomocnicy ci, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zawarli Układ następujący:

Artykuł 1.

Zasady obrotu.

§ 1.

W obrocie między Rzeszą Niemiecką a Górnym Śląskiem polskim dopuszcza się:

a) wpłaty zapomocą kart płatniczych z Górnego Śląska polskiego na pocztowe konta czekowe w Rzeszy Niemieckiej,
b) wypłaty z pocztowych kont czekowych w Rzeszy Niemieckiej, dokonane na Górnym Śląsku polskim za pomocą przekazów płatniczych.

Zlecenia mogą być uskuteczniane również telegraficznie.

W postępowaniu pocztowo-czekowem mają zastosowanie przepisy Pocztowej Ustawy czekowej i Pocztowej Ordynacji czekowej dla Rzeszy niemieckiej.

§ 2.

Administracja poczt Rzeszy ma prawo ograniczyć dla przekazów płatniczych kwotę maksymalną, którą wolno przekazać w jednym dniu lub w pewnym okresie czasu. W taki sam sposób administracja poczt polskich może ograniczyć kwotę maksymalną dla kart płatniczych.

§ 3.

Administracja poczt polskich sporządzi formularze kart płatniczych według urzędowych formularzy, używanych w wewnętrznym ruchu niemieckim. Na życzenie administracji poczt polskich administracja poczt niemieckich pośredniczyć będzie w dostarczaniu formularzy.

§ 4.

Mieszkańcy Górnego Śląska polskiego mogą utrzymywać konta w pocztowych urzędach czekowych niemieckich. Przesyłki niemieckich pocztowych urzędów czekowych, tudzież zakładów pocztowych czekowych, przeznaczone dla pocztowych klijentów czekowych na Górnym Śląsku polskim, przesyłki tychże urzędów i zakładów do zakładów pocztowych na Górnym Śląsku polskim, jakoteż listy pocztowych klijentów czekowych na Górnym Śląsku polskim do niemieckich poczto-

frei befördert. Für die Versendung der Briefe der Postscheckkunden an die deutschen Postscheckämter sind besondere Briefumschläge (§ 10 Ziffer 2 des Postscheckgesetzes für das Deutsche Reich) zu benutzen. Werden andere Briefumschläge benutzt, so unterliegen die Sendungen der gewöhnlichen Briefgebühr.

Artikel 2.

Gebühren.

Für Einzahlungen mit Zahlkarte auf Konten bei den Postscheckämtern im Deutschen Reiche und für Auszahlungen, die bei den Postanstalten in dem an Polen abgetretenen Teile Oberschlesiens durch Zahlungsanweisung zu erledigen sind, werden die Gebühren nach § 5 des Postscheckgesetzes für das Deutsche Reich erhoben.

Es vergütet

a) die polnische Postverwaltung an die deutsche Reichspostverwaltung für jede Einzahlung eine Gebühr von 80 Pfennig,

b) die deutsche Reichspostverwaltung an die polnische Postverwaltung für jede Auszahlung eine Gebühr von 75 Pfennig.

Sollten sich aus dieser Gebührenteilung Unbilligkeiten ergeben, so bleibt eine andere Regelung jederzeit vorbehalten.

Die Telegraphen- und sonstigen Nebengebühren verbleiben der Verwaltung, die sie vereinnahmt hat.

Artikel 3.

Abrechnung.

Über die Schuld und Forderung aus dem Zahlkarten- und Zahlungsanweisungsverkehr wird monatlich abgerechnet. Auf die Abrechnungsschuld aus diesem Verkehre sind im Laufe des Monats mindestens fünf Abschlagszahlungen für Zeiträume von je 6 Tagen zu leisten. Die Frist, nach deren Ablauf die Schuld zu verzinsen ist, sowie die Höhe des Zinsfußes werden von den beiden Verwaltungen vereinbart. Der Zinsfuß darf jährlich 5 vom Hundert nicht übersteigen.

Die Gläubigerverwaltung kann jederzeit die Bezahlung der ihr zustehenden Beträge verlangen. In einem solchen Falle setzt sie unter Berücksichtigung der Entfernungen den Zeitpunkt fest, bis zu dem die Zahlung erfolgen muß. Zahlt die Schuldnerverwaltung nicht innerhalb der gesetzten Frist, so wird der für die Verzinsung der Schuld vorgesehene Zinsfuß um jährlich 2 vom Hundert erhöht, gerechnet vom dritten Tage an, der auf den Ablauf der gesetzten Frist folgt.

wych urzędów czekowych, w sprawach dotyczących czeków pocztowych, uskutecznia się bezpłatnie. Do wysyłki listów pocztowych klijentów czekowych do niemieckich pocztowych urzędów czekowych używa się osobnych kopert (§ 10, 1. 2 Pocztowej Ustawy czekowej dla Rzeszy Niemieckiej). Jeżeli użyta będzie inna koperta, natenczas przesyłka podlega zwykłej opłacie za listy.

Artykuł 2.

Opłaty.

Za wpłaty za pomocą kart płatniczych na konta w pocztowych urzędach czekowych Rzeszy Niemieckiej, jakoteż za wypłaty załatwiane za pomocą przekazów płatniczych w urzędach pocztowych Górnego Śląska polskiego, pobiera się opłaty według § 5-go Pocztowej Ustawy czekowej dla Rzeszy Niemieckiej.

Z pobranych opłat uiszcza:

a) administracja poczt polskich administracji poczt niemieckich za każdą wpłatę — należność wynoszącą 80 fenigów,

b) administracja poczt niemieckich administracji poczt polskich za każdą wypłatę — należność wynoszącą 75 fenigów.

Gdyby ten podział opłat okazał się niesłusznym, zastrzega się w każdej chwili inne uregulowanie tegoż.

Opłaty telegraficzne oraz jakiekolwiek należności uboczne przypadają administracji, która je pobrała.

Artykuł 3.

Rozliczenie.

Rozliczenie długów i należności z obrotu kart i przekazów płatniczych następuje co miesiąc. Na poczet długu, wynikającego z rozliczenia tego obrotu należy dokonać w ciągu miesiąca przynajmniej 5-ciu spłat za każdy sześciodniowy okres czasu. Obie administracje umówią termin, po upływie którego dług podlega oprocentowaniu, jakoteż wysokość stopy procentowej. Stopa procentowa nie może przekraczać pięciu od sta rocznie.

Administracja, będąca wierzycielem, może każdego czasu zażądać zapłaty kwot jej należnych. W takim wypadku ustala ona, z uwzględnieniem odległości, termin, do którego należy dokonać zapłaty. Jeżeli administracja, będąca dłużnikiem, nie zapłaci w ustalonym czasie, natenczas stopa procentowa, przewidziana dla oprocentowania długu, podwyższa się rocznie o dwa od sta, a to licząc od dnia trzeciego, który następuje po upływie wyznaczonego terminu.

Artikel 4.

Gewährleistung.

Ist dem Postscheckkunden nach den allgemeinen Vorschriften des bürgerlichen Rechtes und nach den gesetzlichen Vorschriften über den Postscheckverkehr Schadensersatz zu leisten, so liegt die Verpflichtung zur Zahlung des Ersatzbetrags an den Postscheckkunden der Verwaltung ob, die das Konto führt. Dieser Verwaltung steht, wenn der Ersatzbetrag 10 Mark übersteigt, der Rückgriff gegen die andere Verwaltung nach folgenden Bestimmungen zu:

a) Ist der Schaden im Bereich einer einzigen Verwaltung verursacht, so haftet diese ausschließlich.

b) Ist der Schaden im Bereiche der beiden Verwaltungen verursacht, so haftet jede Verwaltung für den in ihrem Bereiche verursachten Schaden. Ist eine solche Unterscheidung nach den Umständen des Falles nicht möglich, so ist der Schaden von beiden Verwaltungen zu gleichen Teilen zu ersetzen.

Für die auf Zahlkarten eingezahlten Beträge regelt sich die Ersatzpflicht und das Ersatzverfahren wie für Postanweisungen.

Vor der Zahlung des Ersatzbetrags ist die Verwaltung, gegen die der Rückgriff geltend gemacht werden soll, zu hören.

Artikel 5.

Vermittlungspostscheckamt.

Den Postscheckverkehr mit dem an Polen abgetretenen Teile Oberschlesiens vermittelt das Postscheckamt in Breslau.

Artikel 6.

Währung.

Das Abkommen hat das Bestehen der deutschen Währung in dem an Polen abgetretenen Teile Oberschlesiens zur Voraussetzung.

Artikel 7.

Zeitweilige Einstellung des Dienstes.

Jede der beiden Verwaltungen kann den Postscheckverkehr ganz oder teilweise einstellen, wenn außergewöhnliche Umstände diese Maßnahme rechtfertigen. Sie hat die beteiligte Verwaltung unverzüglich, nötigenfalls telegraphisch, zu benachrichtigen.

Artykuł 4.

Odpowiedzialność.

Jeżeli w myśl ogólnych przepisów prawa cywilnego i według postanowień Ustaw o pocztowym obrocie czekowym należy pocztowym klijentom czekowym płacić odszkodowanie, natenczas obowiązek odszkodowania ich spada na tę administrację, która prowadzi konto. O ile kwota odszkodowania przekracza 10 mk., administracja ta ma prawo regresu do drugiej administracji wedle następujących przepisów:

a) jeżeli szkoda została spowodowana w obrębie jednej tylko administracji, to odpowiada ona wyłącznie,

b) jeżeli szkoda została spowodowana w obrębie obu administracji, natenczas odpowiada każda administracja za szkodę spowodowaną w jej obrębie. Jeżeli takie rozróżnienie w danym wypadku nie jest możliwe, obie administracje pokryją szkodę w równych częściach.

Obowiązek odszkodowania, jakoteż postępowanie odszkodowawcze za kwoty, wpłacone za pomocą kart płatniczych, normuje się wedle odnośnych przepisów, obowiązujących dla przekazów pocztowych.

Przed wypłatą odszkodowania należy wysłuchać administracji, przeciw której ma być zgłoszony regres.

Artykuł 5.

Pocztowy Urząd czekowy pośredniczący.

W pocztowym obrocie czekowym z Górnym Śląskiem polskim pośredniczy pocztowy urząd czekowy we Wrocławiu.

Artykuł 6.

Waluta.

Układ ten opiera się na założeniu, że na Górnym Śląsku polskim utrzymana zostanie waluta niemiecka.

Artykuł 7.

Przejściowe zawieszenie ruchu.

Każda z administracji może zawiesić pocztowy obrót czekowy, całkowicie albo częściowo, jeżeli nadzwyczajne okoliczności usprawiedliwiają takie zarządzenie. Administracja ta winna zawiadomić o tem administrację zainteresowaną bezzwłocznie, w razie potrzeby telegraficznie.

Artikel 8.

Dauer des Abkommens.

Dieses Abkommen gilt nur für die Dauer der Zeit, während der die deutsche Mark die einzige gesetzliche Münzeinheit im polnischen Abstimmungsgebiet Oberschlesiens ist. Jede Verwaltung kann jedoch das Abkommen jederzeit mit einer Kündigungsfrist von drei Monaten kündigen.

Sollten sich nach der einen oder anderen Richtung Unbilligkeiten ergeben, so behalten sich die Verwaltungen vor, deswegen erneut in Verbindung zu treten.

Artykuł 8.

Czas trwania układu.

Układ ten obowiązuje na czas, w ciągu którego marka niemiecka będzie jedyną prawną jednostką walutową na Górym Śląsku polskim. Każda zadministracji może jednakże wypowiedzieć Układ ten każdego czasu za trzymiesięcznem wymówieniem.

Gdyby z Układu tego wyniknęły niekorzystne następstwa dla jednej lub drugiej Strony, obie administracje zastrzegają sobie możność nawiązania ponownych rokowań.

Artikel 9.

Ausführungsbestimmungen.

Diesem Abkommen sind als Anlage Ausführungsbestimmungen beigefügt. Die Ausführungsbestimmungen können von den beiden Regierungen im gegenseitigen Einverständnisse jederzeit abgeändert werden.

Artykuł 9.

Postanowienia Wykonawcze.

Do układu niniejszego dołączone są jako załączniki Postanowienia Wykonawcze. Postanowienia Wykonawcze mogą być zmienione przez oba Rządy każdego czasu, za wspólnem porozumieniem.

Artikel 10.

Inkrafttreten.

Dieses Abkommen soll ratifiziert werden und die Ratifikationsurkunden sollen zusammen mit den Urkunden über das deutsch-polnische Abkommen über Oberschlesien vom 15. Mai 1922 ausgetauscht werden. Es tritt gleichzeitig mit diesem Abkommen in Kraft.

Zur Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in Genf am 15. Mai 1922.

Eugen Schiffer **Casimir Olszowski**

Artykuł 10.

Termin wejścia w życie.

Układ niniejszy winien być ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne winny być wymienione równocześnie z dokumentami ratyfikacyjnemi, dotyczącemi konwencji polsko-niemieckiej w sprawie Górnego Śląska z d. 15. maja 1922 r.

Układ niniejszy staje się prawomocnym równocześnie ze wspomnianą Konwencją.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali niniejszy Układ i zaopatrzyli go swemi pieczęciami.

Wygotowano w dwu egzemplarzach w Genewie, dnia piętnastego maja, tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego roku.

Casimir Olszowski **Eugen Schiffer**

Anlage

Ausführungsbestimmungen zum Abkommen für den Postscheckverkehr zwischen dem Deutschen Reiche und dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens.

§ 1.

Betriebsdienst.

1. Die Postanstalten in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens sind verpflichtet, die an ein deutsches Postscheckamt gerichteten Anträge auf Eröffnung eines Postscheckkontos entgegenzunehmen, nach den für den inneren Verkehr erlassenen Vorschriften zu behandeln und dem zuständigen Postscheckamt zu senden.

2. Die Postanstalten in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens haben Bestellungen auf die von der deutschen Reichspostverwaltung herausgegebenen Verzeichnisse der Postscheckkunden entgegenzunehmen, an das Postscheckamt in Breslau weiterzugeben und den Betrag auf das Postscheckkonto Nr. 1 dieses Amts zu überweisen.

§ 2.

Zahlkarten.

1. Bei den Zahlkarten ist besonders darauf zu achten, daß der Betrag und die Nummer des Kontos auf dem Hauptteil und dem Abschnitt übereinstimmen sowie, daß der Postscheckkunde nach Namen und Wohnort bezeichnet ist. Undeutliche Zahlen hat der Annahmebeamte auf der Zahlkarte mit blauer Tinte oder Tintenstift zu wiederholen. Zahlkarten bis 50 Mark, auf deren Hauptteil die Betragsangabe eingedruckt, diese aber nachträglich durch einen deutlichen Neuaufdruck auf einen höheren Betrag geändert worden ist, sind nicht zu beanstanden. Ist der für die Eintragung des Betrags bestimmte Raum der Zahlkarte nicht ganz ausgefüllt, so muß ihn der Annahmebeamte durch einen starken liegenden Strich schließen, auch wenn der Absender den nicht ausgefüllten Raum schon durchgestrichen hat. Ebenso sind die Lücken zwischen den einzelnen Wörtern durch starke liegende Striche auszufüllen, wenn bei der Wiederholung des Betrags in Buchstaben die Markwährung nicht zusammenhängend geschrieben ist.

2. Die Postanstalten in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens senden die eingelieferten Zahlkarten

Postanowienia Wykonawcze.

§ 1.

Służba ruchu.

I. Urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim zobowiązane są przyjmować wnioski o otwarcie pocztowego konta czekowego, skierowane do jakiegokolwiek urzędu pocztowego czekowego niemieckiego, załatwiać je według przepisów wydanych dla ruchu wewnętrznego i przesyłać do właściwego pocztowego urzędu czekowego.

II. Urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim winny przyjmować zamówienia na spisy pocztowych klientow czekowych, wydane przez Administracje poczt Rzeszy niemieckiej, kierować zamówienia te do pocztowego Urzędu czekowego we Wrocławiu i przekazywać odnośne kwoty na pocztowe konto czekowe No. 1 tego Urzędu.

§ 2.

Karty płatnicze.

I. Odnośnie do kart płatniczych należy zwracać szczególną uwagę na to, aby kwota i numer konta umieszczone na części głównej i na odcinku zgadzały się ze sobą, oraz aby podane było nazwisko i miejsce zamieszkania pocztowego klijenta czekowego. Urzędnik, przyjmujący kartę płatniczą, na której znajdują się niewyraźne cyfry, winien cyfry te powtórzyć niebieskim atramentem lub chemicznym ołówkiem. Należy nie kwestjonować kart płatniczych na sumę do 50-u marek, na których kwota, wydrukowana na głównej części karty, została następnie za pomocą nowego wyraźnego druku zmieniona na kwotę wyższą. Jeżeli miejsce na karcie płatniczej, przeznaczone do wpisania kwoty, nie jest całkowicie wypełnione, urzędnik, przyjmujący kartę, winien je wypełnić za pomocą grubej, poziomej kreski, chociażby wysyłający już przekreślił niewypełnione miejsce. Tak samo należy wypełnić wolne miejsce między poszczególnemi wyrazami za pomocą grubych poziomych kresek, jeżeli przy powtórzeniu kwoty literami wypisano walutę markową z odstępami.

2. Urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim przesyłają karty płatnicze, nadane na konta pocz

für Konten bei den Postscheckämtern im Deutschen Reiche dem Postamt in Kattowitz, das die Freimarken auf der Vorderseite der Zahlkarten durchstanzt.

3. Das Postamt in Kattowitz stellt zunächst die nach dem Postscheckamt in Breslau und anschließend daran die nach den übrigen Postscheckämtern gerichteten Zahlkarten mit der Rechenmaschine auf einem Rechenstreifen zusammen und rundet die Schlußsumme auf volle tausend Mark nach unten ab.

Beim Monatswechsel werden für den alten und für den neuen Monat besondere Rechenstreifen gefertigt.

4. Das Postamt in Kattowitz sendet dem Postscheckamt in Breslau den Rechenstreifen mit den Zahlkarten für dieses Amt. Den übrigen Postscheckämtern überweist es die Zahlkarten unmittelbar in den hellgrünen Zahlkartenumschlägen.

5. Unanbringliche Zahlkartenbeträge verfallen dem polnischen Staat.

§ 3.

Zahlungsanweisungen.

1. Die Zahlungsanweisungen werden von zwei Beamten des Postscheckamts unterschrieben, mit dem Hochdruckstempel bedruckt und offen abgesandt. Bei telegraphischen Zahlungsanweisungen erhält die Bestimmungspostanstalt eine in der gleichen Weise zu behandelnde Einzahlungsmeldung.

2. Ausgezahlte Zahlungsanweisungen werden durchlocht oder durch Abschneiden einer Ecke als ausgezahlt kenntlich gemacht.

3. Unbestellbare Zahlungsanweisungen werden mit einem Vermerk über den Grund der Unbestellbarkeit versehen und an das Postscheckamt, das sie ausgefertigt hat, unter Umschlag gesandt.

4. Die Zahlungsanweisungen werden in dem an Polen abgetretenen Gebiet Oberschlesiens gebührenfrei nach- oder an das Aufgabepostscheckamt zurückgesandt.

§ 4.

Rechnungsverfahren.

Zwischen den beiden Verwaltungen wird abgerechnet

a) über die Beträge der gutgeschriebenen Zahlkarten (§ 2),

b) über die Beträge der ausgezahlten Zahlungsanweisungen (§ 3).

towych urzędów czekowych Rzeszy niemieckiej, Urzędowi pocztowemu w Katowicach, który przebija znaczki pocztowe na przedniej stronie karty płatniczej.

3. Urząd pocztowy w Katowicach zestawia za pomocą maszyny do rachowania na jednym pasku rachunkowym najpierw karty płatnicze, przeznaczone dla pocztowego urzędu czekowego we Wrocławiu, i bezpośrednio za tem karty płatnicze, przeznaczone dla innych pocztowych urzędów czekowych, zaokrąglając sumę końcową do pełnych tysięcy marek w dół. Z upływem każdego miesiąca, sporządza się oddzielne paski rachunkowe za ubiegły i za następny miesiąc.

4. Urząd pocztowy w Katowicach przesyła pocztowemu urzędowi czekowemu we Wrocławiu pasek rachunkowy wraz z kartami płatniczemi, przeznaczonemi dla tego urzędu. Innym urzędom czekowym przesyła tenże urząd karty płatnicze bezpośrednio w jasno zielonych kopertach, przeznaczonych dla kart płatniczych.

5. Kwoty kart płatniczych, których nie można doręczyć lub zwrócić, przypadają na rzecz Państwa Polskiego.

§ 3.

Przekazy płatnicze.

1. Przekazy płatnicze podpisują dwaj urzędnicy pocztowego urzędu czekowego. Winny one być zaopatrzone stemplem wypukłym i wysłane w stanie otwartym. Przy telegraficznych przekazach płatniczych, urząd pocztowy miejsca przeznaczenia otrzymuje doniesienie o wpłacie, które należy załatwiać w ten sam sposób.

2. Dla uwidocznienia, że przekaz został wypłacony, przedziurawia się go, lub odcina sie jego róg.

3. Na przekazach płatniczych, których nie można było doręczyć, sporządza się dopisek o przyczynie niedoręczenia i wysyła się przekazy te w kopercie do pocztowego, urzędu czekowego, który je wystawił.

4. Zwrot przekazów płatniczych wysyłającemu pocztowemu urzędowi czekowemu, jak również przesyłanie tychże w ślad za adresatem, odbywa się na Górnym Śląsku polskim bezpłatnie.

Postępowanie przy rozliczaniu.

Obie Administracje rozliczają się:

a) co do kwot kart płatniczych, zapisanych na dobro (§ 2),

b) co do kwot wypłaconych przekazów płatniczych (§ 3).

A. Zahlkarten.

Bei den Postanstalten in dem an Polen gefallenen Gebiet Oberschlesiens werden die Annahmelisten für Zahlkarten am 8., 15., 23. und am Letzten des Monats abends abgeschlossen. Am Kopfe jedes Heftes ist die Zahl der telegraphischen Zahlkarten, die der Annahmeliste beigefügt werden, zu vermerken. Die Annahmeliste wird am Abend des Tages, der auf den Tag der Abschließung folgt, an die Rechnungsstelle des Postscheckamts in Breslau gesandt. Fällt der für die Absendung bestimmte Tag auf einen Sonn- oder Feiertag, so braucht die Liste erst am folgenden Werktag abgesandt zu werden.

Sind im Laufe eines Monats überhaupt keine Zahlkarten eingezahlt worden, so ist dem Postscheckamt in Breslau eine Leeranzeige zu senden.

B. Zahlungsanweisungen.

1. Die Postanstalten in dem an Polen gefallenen Gebiet Oberschlesiens senden die ausgezahlten Zahlungsanweisungen an das Postamt in Kattowitz. Dieses überweist die Zahlungsanweisungen an die Rechnungsstelle des Postscheckamts in Breslau mit Tagesliste, an deren Fuß die Stückzahl angegeben wird.

2. Beim Monatswechsel — und zwar bis zum 8. einschließlich des neuen Monats — werden für die im Monat vorher und für die im neuen Monat ausgefertigten ausgezahlten Zahlungsanweisungen besondere Tageslisten aufgestellt. Später noch vorkommende Zahlungsanweisungen aus dem alten Monat sind in die Tagesliste für den neuen Monat aufzunehmen. Die am 8. gefertigte Tagesliste für den alten Monat ist mit dem Vermerk »Schluß für den Monat .....« zu versehen und an die Rechnungsstelle des Postscheckamts in Breslau zu senden. Liegen am 8. aus dem alten Monat keine Zahlungsanweisungen mehr vor, so wird eine Leerliste mit dem Vermerk »Schluß für den Monat .....« abgesandt.

Abschlagszahlungen.

1. Abschlagszahlungen sind für die Zeiträume vom 1. bis 4., 1. bis 8., 1. bis 17., 1. bis 23. und 1. bis Monatsletzten, ferner vom 1. des Rechnungsmonats bis 4. des neuen Monats sowie vom 1. des Rechnungsmonats bis 8. des neuen Monats zu leisten. Zu dem Zweck ermittelt das Postamt in Kattowitz am 5., 9., 18. und 24. des laufenden sowie am 1., 5. und 9. des neuen Monats aus den Schlußsummen der abge-

A. Karty Płatnicze.

Urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim zamykają listy przyjęć kart płatniczych dnia ósmego, piętnastego, dwudziestego trzeciego i ostatniego każdego miesiąca wieczorem. W nagłówku każdego zeszytu należy podać ilość telegraficznych kart płatniczych, dołączonych do listy. Listę przyjęć odsyła się wieczorem dnia, który następuje po dniu zamknięcia, do oddziału obrachunkowego pocztowego Urzędu czekowego we Wrocławiu. Jeżeli dzień wysyłki przypada na niedzielę, lub święto, lista może być odesłana następnego dnia powszedniego.

Jeżeli w ciągu miesiąca nie wpłacono żadnej kwoty na karty płatnicze, należy przesłać zawiadomienie pocztowemu Urzędowi czekowemu we Wrocławiu.

B. Przekazy Płatnicze.

1. Urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim przesyłają wypłacone przekazy płatnicze do Urzędu pocztowego w Katowicach. Urząd ten kieruje przekazy płatnicze do oddziału obrachunkowego pocztowego Urzędu czekowego we Wrocławiu wraz z listą dzienną, w której na końcu podana jest ilość przekazów.

2. Z upływem każdego miesiąca-a to do dnia ósmego następnego miesiąca włącznie-należy sporządzić listy dzienne dla przekazów płatniczych, wypłaconych i wystawionych w ubiegłym i wnastępnym miesiącu, dla każdego miesiąca zosobna, Wpływające późniejsze przekazy płatnicze z ubiegłego miesiąca należy wciągnąć do listy dziennej następnego miesiąca. Listę dzienną, sporządzoną dnia ósmego, za miesiąc ubiegły, należy zaopatrzeć dopiskiem »zamknięcie za miesiąc .....« i odesłać do oddziału obrachunkowego pocztowego Urzędu Czekowego we Wrocławiu. Jeżeli dnia ósmego niema przekazów płatniczych z ubiegłego miesiąca, należy wysłać niewypełnioną listę z dopiskiem »zamknięcie za miesiąc .....«.

Spłaty.

1. Spłaty należy uskuteczniać za okresy czasu: od dnia 1-go do 4-go, od 1-go do 8-go, od 1-go do 17-go, od 1-go do 23-go i od 1-go do ostatniego dnia miesiąca, następnie od 1-go dnia miesiąca rachunkowego do 4-go dnia następnego miesiąca, w końcu od 1-go dnia miesiąca rachunkowego do 8-go dnia następnego miesiąca. W tym celu Urząd pocztowy w Katowicach ustala dług

gangenen Rechenstreifen für Zahlkarten sowie aus der Tagesliste über Zahlungsanweisungen seine Schuld und Forderung gegenüber der deutschen Reichspostverwaltung. Fällt einer dieser Tage (Stichtage) auf einen Sonn- oder Feiertag, so ist die Feststellung an dem darauffolgenden Werktag vorzunehmen. Eine Abschrift der Zusammenstellung sendet das Postamt in Kattowitz an das Postscheckamt in Breslau.

2. Übersteigt die Forderung einer Verwaltung 50 000 Mark, so sind an diese Abschlagszahlungen in Höhe ihrer Forderung zu leisten.

3. Am 5. und 9. des Monats faßt das Postamt in Kattowitz die Angaben für den alten und den neuen Monat so zusammen, daß aus ihnen die Gesamtforderung und Gesamtschuld jeder Verwaltung ermittelt wird und danach die Abschlagszahlungen geleistet werden.

4. Spätestens am 2. Werktag nach dem Stichtag hat die zu einer Abschlagszahlung verpflichtete Verwaltung den Betrag an die andere Verwaltung zu zahlen, und zwar

a) an die deutsche Reichspostverwaltung auf das Reichsbankkonto der General-Postkasse in Berlin,

b) an die polnische Postverwaltung auf ein von ihr noch zu bezeichnendes Konto.

Endgültige Abrechnung.

1. Auf Grund der von den Postämtern in dem an Polen gefallenen Teile Oberschlesiens eingegangenen Annahmelisten für Zahlkarten und der Monatssumme der vom Postamt in Kattowitz eingegangenen Tageslisten über ausgezahlte Zahlungsanweisungen ermittelt das Postscheckamt in Breslau die Schuld und Forderung der beiden Verwaltungen, stellt hierüber eine Abrechnung auf und sendet diese dem Postamt in Kattowitz sowie eine Abschrift dem Postscheckbüro des Reichspostministeriums. Die für den Rechnungsmonat schon geleisteten Abschlagszahlungen sind in der Abrechnung zu berücksichtigen.

2. Die Schlußzahlungen sind binnen zwei Tagen nach Empfang der Abrechnung zu leisten.

3. Über die Gebühren wird besonders abgerechnet.

Schiffer **Olszowski**

swój oraz należność swoją wobec Administracji poczt Rzeszy w dniach 5-go, 9-go, 18-go i 24-go miesiąca bieżącego i w dniach 1-go, 5-go i 9-go następnego miesiąca na podstawie sum końcowych odesłanych pasków rachunkowych dla kart płatniczych, oraz na podstawie listy dziennej dla przekazów płatniczych. Jeżeli jeden z tych dni umówionych przypada na niedzielę lub święto, natenczas stwierdzenie to będzie dokonane w następnym dniu powszednim. Odpis zestawienia przesyła Urząd pocztowy w Katowicach pocztowemu Urzędowi czekowemu we Wrocławiu.

2. Jeżeli należność jednej Administracji przekracza kwotę 50.000 marek, to spłata nastąpi w wysokości należności.

3. W dniach 5-go i 9-go każdego miesiąca Urząd pocztowy w Katowicach zestawia dane za ubiegły i następny miesiąc w taki sposób, aby na ich podstawie ustalono całkowitą należność oraz całkowity dług każdej z obu Administracji, i aby wedle tego uskuteczniano spłaty.

4. Najpóźniej drugiego dnia powszedniego po dniu ustalonym, Administracja, zobowiązana do spłaty, winna przesłać odnośną kwotę drugiej Administracji, a mianowicie:

a) dla Administracji poczt Rzeszy niemieckiej na konto Generalnej Kasy Pocztowej w Banku Rzeszy w Berlinie,

b) dla Administracji Poczt polskich na konto, które będzie przez nią w przyszłości wskazane.

Rozrachunek ostateczny.

1. Na podstawie list przyjęć dla kart płatniczych, nadesłanych przez urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim, oraz na podstawie sumy miesięcznej list dziennych dla wypłaconych przekazów płatniczych, nadesłanych przez Urząd pocztowy w Katowicach, pocztowy Urząd Czekowy w Wrocławiu ustala dług oraz należność obu Administracji, zestawia na tej podstawie obrachunek i przesyła go Urzędowi pocztowemu w Katowicach, a odpis do Pocztowego Biura Czekowego Ministerjum Poczt Rzeszy. Spłaty, uskutecznione już na poczet miesiąca rachunkowego, winny być uwzględnione w obrachunku.

2. Ostateczna spłata winna być dokonana w ciągu dwu dni po otrzymaniu obrachunku.

3. Opłaty będą przedmiotem osobnego rozliczenia.

Olszowski **Schiffer**

Gesetz über das deutsch-polnische Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiete. Vom 11. Juni 1922.

Der Reichstag hat das folgende Gesetz beschlossen, das mit Zustimmung des Reichsrats hiermit verkündet wird:

§ 1

Dem am 12. April 1922 unterzeichneten deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiet und dem zugehörigen Schlußprotokolle wird zugestimmt.

Das Abkommen wird nachstehend veröffentlicht.

§ 2

Die Reichsregierung wird ermächtigt, die zur Ausführung des Abkommens erforderlichen Maßnahmen zu treffen.

§ 3

Dieses Gesetz tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Freudenstadt, den 11. Juni 1922.

Der Reichspräsident
Ebert

Der Reichsminister des Auswärtigen
Dr. Rathenau

Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiet.

Deutsch-polnisches Abkommen

betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiet.

Die Deutsche Regierung und die Polnische Regierung, von dem Wunsche geleitet, die Fortführung der durch die Teilung Oberschlesiens beeinflußten Rechtsangelegenheiten im Interesse der beiderseitigen Bevölkerung tunlichst zu erleichtern, sind übereingekommen, darüber Vereinbarungen zu treffen, und haben zu diesem Zwecke zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

die Deutsche Regierung:

den Geheimen Oberjustizrat, Ministerialrat Herrn Dr. Georg Crusen,

die Polnische Regierung:

den Vizeminister Herrn Dr. Zygmunt Seyda.

Die Bevollmächtigten haben sich, nachdem sie einander ihre Vollmachten mitgeteilt und diese in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen geeinigt:

Układ Niemiecko-Polski

w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości na górnośląskim obszarze plebiscytowym.

Rządy Niemiecki i Polski, powodowane życzeniem, aby, ile możności ułatwić zgodnie z interesami obu ludności dalsze prowadzenie spraw sądowych, na które miał wpływ podział Górnego Śląska, zgodziły się na zawarcie w tym przedmiocie umowy i mianowały w tym celu swymi pełnomocnikami:

Rząd Niemiecki:

Tajnego Nadradcę Sprawiedliwości, Radcę Ministerjalnego P. Dr. Georg Crusen;

Rząd Polski:

Wiceministra P. Dr. Zygmunta Seydę.

Pełnomocnicy, po wzajemnem przedłożeniu sobie pełnomocnictw, i po uznaniu ich za wystarczające i należyte co do formy, ugodzili się co do następujących postanowień:

Artikel 1.

Bürgerliche Rechtsstreitigkeiten.

§ 1.

Bürgerliche Rechtsstreitigkeiten, die zur Zeit des Überganges der Rechtspflege in den Landgerichtsbezirken Beuthen, Gleiwitz, Oppeln und Ratibor anhängig waren und zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages noch nicht rechtskräftig erledigt sind, werden, soweit sich nicht aus den Bestimmungen der §§ 2 bis 5 etwas anderes ergibt, von dem Gerichte, bei dem der Rechtsstreit anhängig ist, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von demjenigen deutschen oder polnischen Gerichte gleicher Ordnung fortgeführt, zu dessen Bezirk der Amtssitz des bisherigen Prozeßgerichts gehört.

§ 2.

Ist die Klage bei einem Gericht erhoben, bei dem ein ausschließlicher Gerichtsstand für sie begründet war, und würde, wenn die Klage zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages erhoben worden wäre, ein Gericht gleicher Ordnung des anderen Staates ausschließlich zuständig sein, so ist der Rechtsstreit an dieses Gericht abzugeben.

§ 3.

(1) Ist für die Klage kein ausschließlicher Gerichtsstand begründet, so gelten folgende Bestimmungen:

(2) Auf übereinstimmenden Antrag beider Parteien ist der Rechtsstreit an das im Antrag bezeichnete Gericht des anderen Staates abzugeben.

(3) Würde ein Gericht gleicher Ordnung des anderen Staates zuständig sein, wenn die Klage zur Zeit des Inkrafttretens des Vertrages erhoben worden wäre, so ist der Rechtsstreit auf Antrag auch nur einer der Parteien an dieses Gericht abzugeben, sofern zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages das im § 1 bezeichnete Gericht nicht zuständig wäre. Unter mehreren zuständigen Gerichten des anderen Staates hat der Antragsteller und, wenn beide Parteien die Abgabe beantragen, der Beklagte die Wahl.

§ 4.

(1) Ist das Deutsche Reich oder der Preußische Staat Partei, so treten die Behörden des Polnischen Staates in den Rechtsstreit ein, sofern nach den getroffenen oder noch zu treffenden Vereinbarungen in Ansehung des in Streit befangenen Anspruchs Polen an die Stelle des Reichs oder Preußens tritt.

(2) Ist das Deutsche Reich oder der Preußische Staat oder der Polnische Staat Beklagter und ist nicht der Gerichtsstand des § 24 der deutschen Zivil-

Artykuł 1.

Cywilne sprawy sporne.

§ 1.

O ile z postanowień §§ 2 do 5 nie wynika co innego, cywilne sprawy sporne, zawisłe w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości w okręgach Sądów Krajowych w Bytomiu, Gliwicach, Opolu i Raciborzu, a niezałatwione prawomocnie w chwili wejścia w życie niniejszego układu, prowadzić będzie dalej sąd, w którym sprawa zawisła, albo w razie, gdy sąd ten uległ zwinięciu, równorzędny niemiecki lub polski sąd, w którego okręgu leży siedziba urzędowa dotychczasowego sądu procesowego.

§ 2.

Jeżeli skarga została wniesiona przed sąd, który był wyłącznie właściwy do jej rozpoznania, a byłby właściwy w razie wniesienia skargi dopiero w chwili wejścia w życie niniejszego układu sąd równorzędny drugiego państwa, natenczas winno się przekazać spór temuż sądowi.

§ 3.

(1) Jeżeli dla skargi nie jest uzasadniona wyłączna właściwość sądu, natenczas obowiązywać będą następujące postanowienia:

(2) Na zgodny wniosek obu stron należy przekazać spór wskazanemu we wniosku sądowi drugiego państwa.

(3) Gdyby dla skargi, w razie jej wniesienia dopiero w chwili wejścia w życie niniejszego układu, był właściwy równorzędny sąd drugiego państwa, wówczas na wniosek nawet jednej ze stron należy spór przekazać temuż sądowi, o ile w chwili wejścia w życie niniejszego układu nie przysługiwałaby właściwość sądowi wymienionemu w § 1. Wybór z pośród kilku właściwych sądów drugiego państwa przysługuje wnioskodawcy, a, gdy obie strony żądają przekazania, stronie pozwanej.

§ 4.

(1) Jeżeli stroną jest Państwo Niemieckie albo Prusy, to sprawę przejmą władze Państwa Polskiego, o ile według zawartych lub przyszłych umów, Polska wstąpi odnośnie do spornego roszczenia w miejsce Państwa Niemieckiego lub Prus.

(2) Jeżeli Państwo Niemieckie lub Prusy albo Państwo Polskie jest stroną pozwaną, a nie jest uzasadnioną właściwość wynikająca z przepisu

prozeßordnung begründet, so ist der Rechtsstreit an das Gericht abzugeben, in dessen Bezirk der Staat, für den der Rechtsstreit fortgesetzt wird, seinen allgemeinen Gerichtsstand hat; die Bestimmungen des § 3 Abs. 3 finden keine Anwendung.

§ 5.

(1) Über die Abgabe eines Rechtsstreites kann ohne mündliche Verhandlung entschieden werden. Die Parteien sind vor der Entscheidung zu hören.

(2) In den Fällen des § 3 ist der Antrag, und zwar von Streitgenossen gemeinschaftlich, spätestens im ersten Termin, in welchem nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages zur Sache verhandelt wird, zu stellen. Er kann in der Berufungsinstanz bis zum Schlusse der mündlichen Verhandlung, auf welche das Urteil ergeht, vorsorglich für den Fall der Zurückverweisung an die Vorinstanz gestellt werden.

(3) Eine Anfechtung des die Abgabe anordnenden Beschlusses findet nicht statt. Mit der Verkündung oder Zustellung dieses Beschlusses wird der Rechtsstreit bei dem im Beschlusse bezeichneten Gericht anhängig. Der Beschluß ist für dieses Gericht bindend.

(4) Die in dem Verfahren vor dem abgebenden Gericht erwachsenen Kosten werden als Teil der Kosten behandelt, welche bei dem im Beschlusse bezeichneten Gericht erwachsen. Auf die Verhandlung und Entscheidung über die Abgabe finden die Vorschriften des § 47 Abs. 1 und 3 des deutschen Gerichtskostengesetzes Anwendung.

§ 6.

(1) Soweit die Rechtsstreitigkeiten aus den im § 1 bezeichneten Landgerichtsbezirken bei einem Oberlandesgericht — Apellationsgericht — oder dem Reichsgericht — Obersten Gericht — anhängig sind, finden die Bestimmungen der §§ 1 bis 5 entsprechende Anwendung.

(2) Zurückverweisungen erfolgen an die sich aus der Anwendung der §§ 1 bis 5 ergebenden Gerichte. Für die vorsorglich zu stellenden Anträge gilt das im § 5 Abs. 2 Satz 2 Gesagte.

§ 7.

(1) Werden in Rechtsstreitigkeiten der im § 1 bezeichneten Art vor dem Inkrafttreten dieses Vertrages ergangene Urteile nach diesem Zeitpunkt durch Rechtsmittel angefochten, so ist zur Verhandlung und Entscheidung über das Rechtsmittel dasjenige Gericht zuständig, zu dessen Bezirk zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages der Sitz des Gerichts

§ 24 niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych, natenczas należy spór przekazać sądowi, w którego okręgu państwo, dla którego sprawa dalej prowadzoną będzie, ma powszechną właściwość; przepisów ustępu 3. § 3. nie należy stosować.

§ 5.

(1) O przekazaniu sprawy można orzec bez rozprawy ustnej. Przed wydaniem rozstrzygnięcia należy wysłuchać strony.

(2) W wypadkach w § 3 wymienionych winna strona, a przy uczestnikach sporu winni oni wspólnie, podać wniosek najpóźniej na pierwszym terminie, na którym po wejściu w życie niniejszego układu odbędzie się rozprawa merytoryczna. W instancji odwoławczej można aż do chwili zakończenia ustnej rozprawy, na której zapada wyrok, podać taki wniosek ewentualnie na wypadek zwrócenia sprawy do ponownego rozpoznania w poprzedniej instancji.

(3) Uchwała zarządzająca przekazanie sprawy, nie ulega zaskarżeniu. Z chwilą ogłoszenia lub doręczenia tej uchwały sprawa będzie zawisłą w sądzie w uchwale wskazanym. Uchwała jest dla tego sądu obowiązującą.

(4) Koszty wynikłe w postępowaniu przed sądem przekazującym należy uważać za część kosztów powstałych przed sądem wskazanym w uchwale. Do rozprawy i orzeczenia w przedmiocie przekazania stosować należy przepisy ustępów 1 i 3 § 47. niemieckiej ustawy o kosztach sądowych.

§ 6.

(1) O ile sprawy sporne z okręgów Sądów Krajowych wymienionych w § 1, są zawisłe w Wyższym Sądzie Krajowym — Sądzie Apelacyjnym — lub w Sądzie Rzeszy — Sądzie Najwyższym —, należy stosować odpowiednio postanowienia §§ 1 do 5.

(2) Sprawy zwraca się do ponownego rozpoznania sądom, które są miarodajne przy zastosowaniu postanowień §§ 1 do 5. Do wniosków ewentualnych należy stosować przepis zdania 2. ustępu 2 § 5.

§ 7.

(1) W razie zaskarżenia za pomocą środków prawnych wyroków wydanych przed wejściem w życie niniejszego układu w sprawach spornych, wymienionych w § 1, właściwym będzie do rozprawy i rozstrzygnięcia o środku prawnym sąd. w którego okręgu w chwili wejścia w życie niniejszego układu leży siedziba sądu, którego

gehört, dessen Urteil angefochten wird. Die Bestimmungen der §§ 2 bis 6 finden entsprechende Anwendung.

(2) Wird ein Urteil, das bei Inkrafttreten dieses Vertrages bereits rechtskräftig und in einem Rechtsstreit ergangen ist, der in einem der Landgerichtsbezirke Beuthen, Gleiwitz, Oppeln oder Ratibor anhängig war, nach Inkrafttreten dieses Vertrages im Wege der Wiederaufnahme angefochten, so ist zur Verhandlung und Entscheidung für den Bereich seines Staates dasjenige Gericht zuständig, zu dessen Bezirke zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages der Sitz des Gerichtes gehört, dessen Urteil angefochten wird. Für den Bereich des anderen Staates ist das Gericht zuständig, bei dem der Beklagte des Wiederaufnahmeverfahrens seinen allgemeinen Gerichtsstand hat, in Ermangelung eines solchen das Gericht, bei dem in Gemäßheit des § 23 der Zivilprozeßordnung gegen ihn Klage erhoben werden kann.

§ 8.

In dem Verfahren über die Abgabe eines Rechtsstreites sowie bei Einlegung eines Rechtsmittels können die Parteien sich durch jeden bei einem deutschen Gericht oder bei einem polnischen Gericht des oberschlesischen Abtretungsgebietes zugelassenen Rechtsanwalt als Bevollmächtigten vertreten lassen.

§ 9.

Ist bei einem Rechtsstreit der im § 1 bezeichneten Art, der in höherer Instanz zur Zeit des Überganges der Rechtspflege anhängig ist, das bisherige Prozeßgericht erster Instanz fortgefallen, so bestimmt das höhere Gericht, sofern weder die Abgabe des Verfahrens noch eine Zurückverweisung erfolgt, für das weitere Verfahren an Stelle des bisherigen Prozeßgerichtes erster Instanz ein inländisches Gericht gleicher Ordnung.

§ 10.

Mahnsachen, auf welche die im § 1 bezeichneten Voraussetzungen zutreffen, werden von dem Gerichte fortgeführt, bei welchem der Zahlungsbefehl beantragt ist. Wird Widerspruch oder Einspruch erhoben, so gelten die Bestimmungen über anhängige Rechtsstreitigkeiten. Gehört der Anspruch zur Zuständigkeit der Landgerichte — Bezirksgerichte —, so gelten die Bestimmungen der §§ 7 und 8 entsprechend für den Fall, daß der Rechtsstreit nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages bei dem Landgerichte — Bezirksgerichte — anhängig wird.

wyrok jest zaskarżony. Postanowienia §§ 2 do 6 należy w odpowiedni sposób stosować.

(2) Jeżeli wyrok prawomocny w chwili wejścia w życie niniejszego układu a zapadły w sprawie spornej zawisłej w okręgach jednego ze Sądów Krajowych w Bytomiu, Gliwicach, Opolu lub Raciborzu, zostanie zaskarżony w drodze wznowienia postępowania po wejściu w życie niniejszego układu, to do rozprawy i rozstrzygnięcia w obrębie swego państwa jest właściwym sąd, w którego okręgu w chwili wejścia w życie niniejszego układu leży siedziba sądu, którego wyrok jest zaskarżony. W obrębie państwa drugiego jest właściwym sąd, w okręgu którego pozwany w postępowaniu o wznowienie ma swoją powszechną właściwość, a w braku tejże sąd, przed którym może być przeciwko niemu wniesioną skarga stosownie do postanowień § 23. niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

§ 8.

W postępowaniu o przekazanie sporu oraz przy wnoszeniu środka prawnego strony mogą udzielić pełnomocnictwa do swego zastępstwa adwokatom, dopuszczonym do występowania przed sądami niemieckimi lub przed sądami polskimi położonymi na odstąpionym górnośląskim obszarze.

§ 9.

Jeżeli dla sporu wymienionego w § 1, a zawisłego w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości w wyższej instancji, dotychczasowy sąd procesowy pierwszej instancji uległ zwinięciu, natenczas sąd wyższej instancji, w miejsce dotychczasowego sądu procesowego pierwszej instancji wyznacza dla dalszego postępowania równorzędny sąd krajowy, o ile nie nastąpi przekazanie postępowania lub zwrócenie sprawy do ponownego rozpoznania.

§ 10.

Sprawy upominawcze, do których odnoszą się warunki § 1, prowadzi dalej sąd, w którym wniesiono o wydanie nakazu zapłaty. W razie wniesienia opozycji lub sprzeciwu należy stosować przepisy o zawisłych sprawach spornych. Jeżeli roszczenie należy do właściwości Sądów Krajowych — Sądów Okręgowych — należy stosować w odpowiedni sposób przepisy §§ 7 i 8 wówczas, gdy spór zawiśnie w Sądzie Krajowym — Sądzie Okręgowym — po wejściu w życie niniejszego układu.

§ 11.

(1) Für Aufgebotssachen, auf welche die im § 1 bezeichneten Voraussetzungen zutreffen, gelten die Bestimmungen über anhängige Rechtsstreitigkeiten entsprechend. Für die nach Inkrafttreten dieses Vertrages anhängig werdenden Anfechtungsklagen gelten die Bestimmungen der §§ 7 und 8 entsprechend.

(2) In einem Aufgebotsverfahren zum Zwecke der Todeserklärung einer Person, die, wenn sie noch lebte, zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages die deutsche Reichsangehörigkeit besitzen würde, wird das Verfahren von dem Amtsgericht Beuthen fortgeführt, falls das Gericht, bei dem es anhängig ist, seinen Sitz in dem an Polen fallenden Teile des oberschlesischen Abstimmungsgebietes hat. Würde diese Person die polnische Staatsangehörigkeit besitzen, so wird das Verfahren von dem Kreisgericht Kattowitz fortgeführt, falls das Gericht, bei dem es anhängig ist, seinen Sitz in dem bei dem Deutschen Reiche verbleibenden Teile des oberschlesischen Abstimmungsgebietes hat.

(3) Das Kreisgericht Kattowitz sowie alle polnischen Gerichte sind befugt, in Aufgebotssachen zum Zwecke der Todeserklärung die im § 22 der deutschen Verordnung von 9. August 1917 — Reichsgesetzblatt Seite 704 — vorgesehene Auskunft von dem Zentralnachweisеamt für Kriegerverluste und Kriegergräber (Allgemeine Verfügung des Preußischen Justizministeriums vom 23. Februar 1920 — Preußisches Justizministerialblatt Seite 80 —) unmittelbar einzuholen.

(4) Die polnischen Gerichte sind verpflichtet, die nach Ziffer 4 der Allgemeinen Verfügung des Preußischen Justizministers vom 20. August 1917 (Preußisches Justizministerialblatt Seite 291) erforderlichen Mitteilungen dem Zentralnachweisеamt für Kriegerverluste und Kriegergräber beim Reichsministerium des Innern unmittelbar zu übersenden.

§ 12.

Konkursverfahren, auf welche die im § 1 bezeichneten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gerichte, bei dem sie anhängig sind, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von demjenigen deutschen oder polnischen Gerichte fortgeführt, zu dessen Bezirk der Amtssitz des bisherigen Konkursgerichtes gehört. Würde, falls der Eröffnungsantrag zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages gestellt worden wäre, nur ein Gericht des anderen Staates zuständig sein, so ist das Verfahren an dieses Gericht abzugeben.

§ 11.

(1) Do spraw wywoławczych, do których odnoszą się warunki § 1, należy odpowiednio stosować przepisy o zawisłych sprawach spornych. Do skarg zaczepiających czynności prawne, zawisłych po wejściu w życie niniejszego układu, należy stosować w odpowiedni sposób przepisy §§ 7 i 8.

(2) Dalsze postępowanie wywoławcze celem uznania osoby za zmarłą, która, gdyby jeszcze żyła, posiadałaby w chwili wejścia w życie niniejszego układu obywatelstwo niemieckie, prowadzi Sąd Powiatowy w Bytomiu, jeżeli sąd, w którym postępowanie zawisło, ma swą siedzibę na przypadłej Polsce części górnośląskiego obszaru plebiscytowego. Jeżeliby osoba ta posiadała obywatelstwo polskie, dalsze postępowanie prowadzi Sąd Powiatowy w Katowicach, jeżeli sąd, w którym postępowanie zawisło, ma swą siedzibę na pozostałej przy Państwie Niemieckiem części górnośląskiego obszaru plebiscytowego.

(3) W sprawach wywoławczych celem uznania osoby za zmarłą tak Sąd Powiatowy w Katowicach, jak również wszystkie polskie sądy są uprawnione do bezpośredniego zasięgania, od Centralnego Biura Wywiadowczego dla strat osób wojskowych i grobów poległych (Ogólne zarządzenie pruskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 1920 Dz. Urzęd. pruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości str. 80) wywiadu, przewidzianego w § 22. niemieckiego rozporządzenia z dnia 9 sierpnia 1917 — Dziennik Ustaw Rzeszy str. 704.

(4) Polskie sądy są obowiązane wiadomości określone pod liczbą 4 Ogólnego Zarządzenia pruskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 sierpnia 1917 (Dz. Urzęd. pruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości str. 291) przesyłać bezpośrednio do Centralnego Biura Wywiadowczego dla strat osób wojskowych i grobów poległych przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Rzeszy.

§ 12.

Postępowania upadłościowe, do których odpowiednio odnoszą się warunki § 1, prowadzi dalej sąd, w którym one zawisły, albo w razie, gdy sąd ten uległ zwinięciu, ten niemiecki lub polski sąd, w którego okręgu leży dotychczasowa siedziba sądu upadłościowego. O ile jedynie sąd drugiego państwa byłby właściwy, gdyby w chwili wejścia w życie niniejszego układu podano wniosek o otwarcie postępowania upadłościowego, natenczas należy przekazać postępowanie owemu sądowi.

§ 13.

(1) Zwangsvollstreckungen, auf welche die im § 1 bezeichneten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gerichte, in dessen Bezirke das Verfahren betrieben wird, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von demjenigen deutschen oder polnischen Gerichte gleicher Ordnung fortgeführt, zu dessen Bezirk der Amtssitz des bisherigen Vollstreckungsgerichtes gehört. Würde, falls die Zwangsvollstreckung zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages begonnen hätte, ein Gericht des anderen Staates zuständig sein, so ist das Verfahren an dieses Gericht abzugeben.

(2) Auf das Verfahren bei Anträgen, Einwendungen und Erinnerungen gemäß § 766 der Zivilprozeßordnung finden die Bestimmungen des Abs. 1 sowie des § 5 Abs. 1, 3, 4 und des § 8 sinngemäß Anwendung.

(3) Werden nach Inkrafttreten dieses Vertrages Prozeßhandlungen in der Zwangsvollstreckung vorgenommen, die bei dem Prozeßgericht vorzunehmen sind, so ist für sie dasjenige Gericht zuständig, zu dessen Bezirk zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages der Sitz des bisherigen Prozeßgerichts gehört. Die Bestimmungen der §§ 2 bis 6 und 8 finden sinngemäß Anwendung.

§ 14.

(1) Arrestverfahren, auf welche die im § 1 bezeichneten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gerichte, bei dem sie anhängig sind, oder falls dieses Gericht fortgefallen ist, von demjenigen deutschen oder polnischen Gerichte fortgeführt, zu dessen Bezirk der Amtssitz des bisherigen Arrestgerichtes gehört. Ist der Arrest nicht bei dem Gerichte der Hauptsache beantragt und würde, falls der Arrestantrag zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages gestellt worden wäre, die gleiche Zuständigkeit nur bei einem Gericht des anderen Staates gegeben sein, so ist das Verfahren an dieses Gericht abzugeben.

(2) Ist das Arrestverfahren bei dem Gericht der Hauptsache anhängig gemacht worden und wird nach den Grundsätzen dieses Vertrags die Hauptsache an ein Gericht des anderen Staates abgegeben, so ist auch das Arrestverfahren an das entsprechende Gericht des anderen Staates abzugeben.

(3) Die Bestimmungen des § 5 Abs. 1, 3 und 4, des § 6 und des § 8 finden sinngemäß Anwendung.

§ 15.

Auf das Verfahren bei einstweiligen Verfügungen finden die Bestimmungen des § 14 entsprechende Anwendung.

§ 13.

(1) Przymusowe wykonania, do których odpowiednio odnoszą się warunki wymienione w § 1, prowadzi dalej sąd, w którego okręgu postępowanie się toczy, albo w razie, gdy sąd ten uległ zwinięciu, ten równorzędny niemiecki lub polski sąd, w którego okręgu leży siedziba urzędowa dotychczasowego sądu wykonawczego. Jeżeliby dla przymusowego wykonywania rozpoczętego w chwili wejścia w życie niniejszego układu był właściwy sąd drugiego państwa, wówczas należy przekazać postępowanie owemu sądowi.

(2) Do postępowania w razie wniosków, zażaleń i przypomnień na podstawie § 766 niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych, mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ust. 1 jak i też ustępów 1, 3, 4 § 5 oraz § 8.

(3) Jeżeli po wejściu w życie niniejszego układu będą wykonane w przymusowem wykonaniu czynności procesowe, które należy wykonać w sądzie procesowym, natenczas jest dla nich właściwym ten sąd, do którego okręgu należy dotychczasowy sąd procesowy w chwili wejścia w życie niniejszego układu. Postanowienia §§ 2 do 6 i 8 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 14.

(1) Postępowania w sprawych aresztowych, do których odpowiednio odnoszą się warunki wymienione w § 1, prowadzi dalej sąd, w którym zawisły, albo w razie gdy sąd ten uległ zwinięciu, ten niemiecki lub polski sąd, w którego okręgu leży siedziba urzędowa dotychczasowego sądu aresztowego. Jeżeli nie żądano aresztu w sądzie sprawy głównej, a w razie podania wniosku o areszt w chwili wejścia w życie niniejszego układu, równie właściwym byłby tylko sąd drugiego państwa, natenczas należy przekazać postępowanie owemu sądowi.

(2) Jeżeli postępowanie w sprawie aresztowej zawisło przed sądem sprawy głównej, a wedle zasad niniejszego układu przekazano sprawę główną sądowi drugiego państwa, należy także przekazać postępowanie w prawie aresztowej odpowiedniemu sądowi drugiego państwa.

(3) Postanowienia ustępów 1, 3, i 4 § 5 oraz § 6 i § 8 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 15.

Do postępowania w razie tymczasowych zarządzeń, mają postanowienia § 14 odpowiednie zastosowanie.

§ 16.

Auf die Erledigung von Beschwerden finden, soweit in diesem Vertrage nichts Abweichendes bestimmt ist, die §§ 1 bis 9 entsprechende Anwendung.

§ 16.

Przy załatwianiu zażaleń mają postanowienia §§ 1 do 9 odpowiednie zastosowanie, o ile w niniejszym układzie odmiennie nie postanowiono.

§ 17.

(1) Urteile, die in einer unter § 1 oder § 6 dieses Artikels fallenden Sache vor oder nach Inkrafttreten dieses Vertrags ergangen sind oder ergehen und nach diesem Zeitpunkt Rechtskraft erlangen, werden im Deutschen Reiche und in Polen als rechtskräftig anerkannt und in der gleichen Weise wie inländische Urteile vollstreckt, ohne daß die besonderen Vorschriften über die Anerkennung und Vollstreckung ausländischer Urteile zur Anwendung kommen, es sei denn, daß sie im Gerichtsstand des Vermögens (§ 23 der deutschen Zivilprozeßordnung) ergangen sind. Die Vollstreckungsklausel erteilt der Gerichtsschreiber desjenigen Gerichts, das die Urschrift des Schuldtitels zu verwahren hat. Entsprechendes gilt für den Notar. Die Vollstreckungsklausel lautet: »Vorstehende Ausfertigung wird dem usw. (Bezeichnung der Partei) zum Zwecke der Zwangsvollstreckung im Deutschen Reiche und im Polnischen Staate erteilt.« War die Vollstreckungsklausel bereits erteilt, so erhält sie den Zusatz: »Es wird bescheinigt, daß die Zwangsvollstreckung auch im Polnischen Staate (Deutschen Reiche) zulässig ist.« Für Urteile, welche im Gerichtsstand des Vermögens ergangen sind, darf die Vollstreckungsklausel in dieser besonderen Form nicht erteilt werden. Wird behauptet, daß eine solche Vollstreckungsklausel oder ein solcher Ergänzungsvermerk nach den Bestimmungen dieses Abkommens nicht hätte erteilt werden dürfen, so kann der Schuldner, falls die Vollstreckung in dem anderen Staate stattfindet, Einwendungen gegen die Zulässigkeit der Vollstreckungsklausel oder des Ergänzungsvermerks auch bei dem Vollstreckungsgericht erheben.

(2) Die Bestimmungen des Abs. 1 finden auf andere nicht nur vorläufig vollstreckbare Titel, die in Angelegenheiten der in den §§ 1, 6 und 10 bis 16 dieses Artikels und in dem Artikel 3 § 2 dieses Vertrages bezeichneten Art vor oder nach Inkrafttreten dieses Vertrages entstanden sind oder entstehen, entsprechende Anwendung.

(3) Die Bestimmungen des Abs. 1 und des Abs. 2 finden auf vollstreckbare Titel keine Anwendung, die sich gegen das Deutsche Reich, ein deutsches Land, den Polnischen Staat oder eine deutsche oder polnische juristische Person des öffentlichen Rechtes richten.

§ 17.

(1) Wyroki, które w sprawie objętej § 1 albo § 6 tego artykułu, wydano lub też wyda się przed lub po wejściu w życie niniejszego układu, i które uzyskają prawomocność po tym czasie, uznaje się za prawomocne w Państwie Niemieckiem i w Polsce i wykonuje się w ten sam sposób jak wyroki krajowe, nie stosując szczególnych przepisów o uznaniu i wykonaniu wyroków zagranicznych, z wyjątkiem, gdy je wydano na podstawie właściwości według miejsca majątku (§ 23 niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych). Klauzuli wykonalności udziela sekretarz tego sądu, do którego należy przechowanie pierwopisu tytułu dłużnego. Postanowienie to odnosi się odpowiednio do notarjusza. Klauzula wykonalności brzmi: »Powyższy wypis udziela się i. t. d. (wymienienie strony) celem przymusowego wykonania w Państwie Niemieckiem i w Państwie Polskiem.« Jeżeli już udzielono klauzuli wykonalności, otrzymuje ona dodatek: »Poświadcza się, że wykonanie przymusowe dozwolone jest także w Państwie Niemieckiem (Państwie Polskiem)«. Nie wolno udzielić klauzuli wykonalności wedle tej szczególnej formy, wyrokom wydanym na podstawie właściwości według miejsca majątku. W razie twierdzenia, że wedle postanowień niniejszego układu nie było wolno udzielić takiej klauzuli wykonalności lub takiego dodatku uzupełniającego, może dłużnik, gdy wykonanie odbywa się w drugiem państwie, podnieść zarzuty przeciwko dopuszczalności klauzuli wykonalności lub dodatku uzupełniającego także przed sądem egzekucyjnym.

(2) Postanowienia ustępu 1 mają odpowiednie zastosowanie do innych nie tylko tymczasowo wykonalnych tytułów, które powstały lub które powstają przed lub po wejściu w życie niniejszego układu w sprawach, należących do rodzaju spraw określonych w §§ 1, 6 oraz 10 do 16 tego artykułu i w § 2 artykułu 3 niniejszego układu.

(3) Postanowienia ustępu 1 i ustępu 2 nie mają zastosowania do tytułów wykonalnych, skierowanych przeciwko Państwu lub Krajowi Niemieckiemu, Państwu Polskiemu, oraz przeciwko niemieckiej lub polskiej osobie prawnej prawa publicznego.

§ 18.

(1) Soweit gemäß § 17 dieses Artikels ein deutscher Vollstreckungstitel in Polen anerkannt wird, ist für die Entscheidung über Einwendungen, die den zu vollstreckenden Anspruch selbst betreffen, für den Bereich des Polnischen Staates ein polnisches Gericht zuständig; das zuständige Gericht und das Verfahren werden durch Anordnung der polnischen Justizverwaltung bestimmt.

(2) Soweit gemäß § 17 dieses Artikels ein polnischer Vollstreckungstitel im Deutschen Reiche anerkannt wird, ist für die Entscheidung über Einwendungen, die den zu vollstreckenden Anspruch selbst betreffen, für den Bereich des Deutschen Reiches das deutsche Gericht zuständig, bei dem der Schuldner seinen allgemeinen Gerichtsstand im Sinne der deutschen Zivilprozeßordnung hat, in Ermangelung eines solchen das Gericht, bei dem in Gemäßheit des § 23 der deutschen Zivilprozeßordnung gegen ihn Klage erhoben werden kann.

§ 19.

In allen aus den §§ 1 bis 18 sich ergebenden Angelegenheiten haben die deutschen und die polnischen Gerichte einander unmittelbare Rechtshilfe in weitestem Umfange zu leisten. In Ansehung des Armenrechts, der Sicherheitsleistung wegen der Prozeßkosten und der Vorschußpflicht werden Deutsche von polnischen Gerichten, Polen von deutschen Gerichten ebenso wie Inländer behandelt.

Artikel 2.

Strafsachen.

§ 1.

Strafverfahren, die zur Zeit des Übergangs der Rechtspflege in den Landgerichtsbezirken Beuthen, Gleiwitz, Oppeln und Ratibor gerichtlich anhängig waren und zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages noch nicht rechtskräftig erledigt sind, werden von dem Gerichte, bei dem das Verfahren anhängig ist, fortgeführt oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von demjenigen deutschen oder polnischen Gericht gleicher Ordnung übernommen, zu dessen Bezirk der Amtssitz des bisher mit dem Verfahren befaßten Gerichts gehört.

§ 2.

(1) Würde nach § 1 ein Strafverfahren gegen einen Deutschen, der zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages seinen Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen seinen gewöhnlichen Aufenthalt im Deutschen

§ 18.

(1) O ile wedle § 17 niniejszego artykułu uznaje się w Państwie Polskiem niemiecki tytuł wykonalny, na obszarze Państwa Polskiego sąd polski właściwym jest do rozstrzygnięcia zarzutów dotyczących samego roszczenia będącego przedmiotem wykonania; zarządzeniem polskiego zarządu wymiaru sprawiedliwości oznaczy się właściwy sąd oraz sposób postępowania.

(2) O ile wedle § 17 niniejszego artykułu uznaje się w Państwie Niemieckiem polski tytuł wykonalny, na obszarze Państwa Niemieckiego właściwym jest do rozstrzygnięcia zarzutów dotyczących samego roszczenia będącego przedmiotem wykonania sąd niemiecki, przed którym w myśl przepisów niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych dłużnik posiada swoją powszechną właściwość, a w braku tejże, sąd, przed którym może być przeciwko niemu wniesioną skarga wedle § 23 niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

§ 19.

We wszystkich sprawach wynikających z §§ 1 do 18 sądy niemieckie i polskie mają sobie nawzajem udzielać bezpośredniej pomocy prawnej w jak najszerszym zakresie. Co do prawa ubogich, dania zabezpieczenia dla kosztów procesowych i obowiązku składania zaliczek, będą sądy niemieckie obywateli polskich a sądy polskie obywateli niemieckich, traktowały na równi z własnymi obywatelami.

Artykuł 2.

Sprawy karne.

§ 1.

Postępowania karne, zawisłe w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości w okręgach Sądów Krajowych w Bytomiu, Gliwicach, Opolu i Raciborzu, a przed wejściem w życie niniejszego układu prawomocnie jeszcze niezałatwione, prowadzi dalej sąd, w którym postępowanie zawisło, albo w razie gdy sąd ten uległ zwinięciu, przejmie je ten równorzędny niemiecki lub polski sąd, w którego okręgu leży siedziba urzędowa sądu, prowadzącego dotychczas postępowanie.

§ 2.

(1) Gdyby w myśl § 1 sąd polski miał przejąć postępowanie karne przeciw obywatelowi niemieckiemu, który w chwili wejścia w życie niniejszego układu w obrębie Państwa Niemieckiego

Reiche hat, von einem polnischen Gericht zu übernehmen sein, so geht auf Verlangen des Angeklagten das Verfahren auf ein deutsches Gericht über, sofern die unter Anklage stehende Tat nach den deutschen Strafgesetzen verfolgt werden kann.

(2) Würde nach § 1 ein Strafverfahren gegen einen Polen, der zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages seinen Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen seinen gewöhnlichen Aufenthalt in Polen hat, von einem deutschen Gericht fortzuführen sein, so geht auf Verlangen des Angeklagten das Verfahren auf ein polnisches Gericht über, sofern die unter Anklage stehende Tat nach den polnischen Strafgesetzen verfolgt werden kann.

(3) Richtet sich ein Strafverfahren sowohl gegen Deutsche wie gegen Polen, so ist unter den obigen Voraussetzungen das Verfahren entsprechend zu teilen.

(4) Der Angeklagte muß das Verlangen bis zum Beginn der ersten Hauptverhandlung stellen; er ist möglichst frühzeitig hierauf hinzuweisen. Das Gericht, auf welches das Verfahren übergeht, wird von der preußischen oder polnischen Justizverwaltung bestimmt.

§ 3.

(1) Soweit Strafverfahren aus den im § 1 bezeichneten Landgerichtsbezirken zur Zeit des Übergangs der Rechtspflege infolge Einlegung der Revision bei einem Oberlandesgericht — Appellationsgericht — oder dem Reichsgericht — Obersten Gericht — anhängig waren und zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrages noch nicht rechtskräftig erledigt sind, findet die Bestimmung des § 1 entsprechende Anwendung. Das gleiche gilt für die Erledigung von Beschwerden.

(2) Zurückverweisungen von Strafverfahren erfolgen an die sich aus der Anwendung der §§ 1 und 2 ergebenden Gerichte. Im Falle des § 2 muß der Übergang des Verfahrens verlangt werden bis zum Beginn der ersten Hauptverhandlung vor dem Gericht, an das die Sache zurückverwiesen ist; der Hinweis soll bereits von dem Revisionsgericht gegeben werden, damit die Sache gegebenenfalls unmittelbar an das Gericht des anderen Staates zurückverwiesen werden kann.

§ 4.

(1) Werden in Strafverfahren der im § 1 bezeichneten Art Urteile, die vor dem Inkrafttreten dieses Vertrages ergangen sind, erst nach diesem Zeitpunkt

ma swe zamieszkanie albo w braku tegoż swe zwykłe miejsce pobytu, wówczas na żądanie oskarżonego postępowanie przechodzi na sąd niemiecki, o ile czyn będący przedmiotem oskarżenia może być ścigany wedle niemieckich ustaw karnych.

(2) Gdyby w myśl § 1, sąd niemiecki miał prowadzić dalej postępowanie karne przeciw obywatelowi polskiemu, który w chwili wejścia w życie niniejszego układu ma w obrębie Państwa Polskiego swe zamieszkanie, albo w braku tegoż, swe zwykłe miejsce pobytu, wówczas na żądanie oskarżonego postępowanie przechodzi na sąd polski, o ile czyn będący przemiotem oskarżenia może być ścigany wedle polskich ustaw karnych.

(3) Jeżeli postępowanie karne skierowane jest tak przeciwko obywatelom niemieckim jak i obywatelom polskim, należy je pod powyższymi warunkami w odpowiedni sposób rozdzielić.

(4) Oskarżony winien jest podnieść powyższe żądanie przed rozpoczęciem pierwszej rozprawy głównej, o czem należy go jaknajwcześniej pouczyć. Pruski lub polski zarząd wymiaru sprawiedliwości oznaczy sąd, na który postępowanie przechodzi.

§ 3.

(1) O ile postępowania karne z okręgów Sądów Krajowych, wymienionych w § 1, w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości z powodu wniesienia rewizji zawisły w Wyższym Sądzie Krajowym — Sądzie Apelacyjnym — lub w Sądzie Rzeszy — Sądzie Najwyższym — i w chwili wejścia w życie niniejszego układu nie były jeszcze prawomocnie załatwione, należy stosować odpowiednio postanowienia § 1. To samo odnosi się do załatwiania zażaleń.

(2) Do ponownego rozpoznania należy przekazać sprawy karne sądowi, którego właściwość wynika z postanowień §§ 1 i 2. W wypadku § 2 żądanie przekazania postępowanie winno być wniesione przed rozpoczęciem pierwszej rozprawy głównej w sądzie, któremu sprawę do ponownego rozpoznania przekazano; pouczenia w tym kierunku powinien udzielić już sąd rewizyjny, aby w danym razie można sprawę przekazać bezpośrednio sądowi drugiego państwa.

§ 4.

(1) Jeżeli w postępowaniach karnych, określonych w § 1, wyroki wydane przed dniem wejścia w życie nieniejszego układu, dopiero po

durch Rechtsmittel angefochten, so entscheidet dasjenige Gericht, das nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages dem Gericht, dessen Urteil angefochten ist, oder dem gemäß § 1 an seine Stelle getretenen Gericht im Rechtszug übergeordnet ist. Die Bestimmungen des § 2 finden entsprechende Anwendung.

(2) Wird nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages die Wiederaufnahme eines Verfahrens beantragt, in dem das letzte Urteil vor dem Inkrafttreten dieses Vertrages ergangen ist, so finden die Vorschriften der §§ 1 und 2 entsprechende Anwendung.

§ 5.

Ermittelungsverfahren, die in den im § 1 bezeichneten Landgerichtsbezirken zur Zeit des Übergangs der Rechtspflege schwebten und bei Inkrafttreten dieses Vertrages noch schweben, werden, sobald sich herausstellt, daß zur Aburteilung nur Gerichte des anderen Staates zuständig sein werden, von der Staatsanwaltschaft, bei der sie anhängig sind, der Staatsanwaltschaft des anderen Staates übergeben. Das gleiche gilt für gerichtliche Voruntersuchungen dieser Art, sobald sich herausstellt, daß zur Aburteilung nur Gerichte des anderen Staates zuständig sein würden, wenn die öffentliche Klage erst nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages erhoben worden wäre.

§ 6.

Kann ein unter diesen Vertrag fallendes Strafverfahren von den Behörden des hiernach zuständigen Staates deshalb nicht durchgeführt werden, weil der Beschuldigte sich in dem anderen Staate aufhält und Angehöriger dieses Staates ist, so hat auf Verlangen des zuständigen Staates der Aufenthaltsstaat die Strafverfolgung zu übernehmen, sofern die Straftat auch nach seinem Strafgesetze verfolgt werden kann. Die Staatsanwaltschaft oder das Gericht wird von der preußischen oder polnischen Justizverwaltung bestimmt.

§ 7.

Soweit Strafurteile (Strafbefehle) aus den im § 1 bezeichneten Landgerichtsbezirken zur Zeit des Übergangs der Rechtspflege bereits vollstreckbar waren, oder soweit Strafurteile in den Fällen des § 3 Abs. 1 nach dem Übergang infolge der Verwerfung der Revision vollstreckbar geworden sind, wird die Strafvollstreckung von der Vollstreckungsbehörde des Gerichts, dessen Urteil zu vollstrecken ist, eingeleitet oder fortgeführt, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von der Vollstreckungsbehörde des-

tym dniu zaskarżono za pomocą środków prawnych, natenczas rozstrzyga ten sąd, który po wejściu w życie niniejszego układu jest instancją wyższą dla sądu, którego wyrok uległ zaskarżeniu, albo dla sądu, który wstąpił w jego miejsce w myśl § 1. Postanowienia § 2 należy stosować w odpowiedni sposób.

(2) Jeżeli po wejściu w życie niniejszego układu żąda się wznowienia postępowania, w którem ostatni wyrok zapadł przed wejściem w życie niniejszego układu, natenczas należy stosować odpowiednio postanowienia §§ 1 i 2.

§ 5.

Dochodzenia, które w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości w okręgach Sądów Krajowych, wymienionych w § 1, były w toku i toczą się jeszcze w chwili wejścia w życie niniejszego układu, przekaże prokuratura, która je prowadzi, prokuraturze drugiego państwa, skoro się okaże, iż do osądzenia są właściwe jedynie sądy drugiego państwa. To samo odnosi się do sądowych śledztw wstępnych tego samego rodzaju, skoro się okaże, że do osądzenia byłyby właściwe jedynie sądy drugiego państwa, gdyby skargę publiczną wniesiono dopiero po wejściu w życie niniejszego układu.

§ 6.

Jeżeli postępowania karnego podpadającego pod niniejszy układ, władze właściwego państwa nie mogą przeprowadzić dlatego, ponieważ posądzony przebywa na obszarze drugiego państwa i jest jego obywatelem, natenczas na żądanie właściwego państwa, państwo miejsca pobytu winno przejąć ściganie karne, o ile przestępstwo także według jego ustawodawstwa karnego może być ścigane. Pruski lub polski zarząd wymiaru sprawiedliwości oznaczy prokuraturę lub sąd.

§ 7.

O ile wyroki karne (mandaty karne) wydane w okręgach sądów Krajowych wymienionych w § 1 w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości były już wykonalne, albo, o ile wyroki karne w wypadkach ustępu 1 § 3 po przejściu wymiaru sprawiedliwości uzyskały wykonalność z powodu odrzucenia rewizji, natenczas władza wykonawcza sądu, którego wyrok ma być wykonany, wdroży wykonanie kary lub je dalej przeprowadzi, albo też w razie, gdy sąd ten uległ zwinięciu, przej-

jenigen deutschen oder polnischen Gerichts übernommen, zu dessen Bezirk der Amtssitz des Gerichts gehört, dessen Urteil zu vollstrecken ist.

§ 8.

(1) Verurteilte, gegen welche zur Zeit der Überleitung der Rechtspflege mit der Vollstreckung einer Freiheitsstrafe aus einem vor dieser Zeit rechtskräftig beendeten Strafverfahren begonnen ist, können den Übergang der Strafvollstreckung auf Vollstreckungsbehörden des Staates, dessen Angehörige sie sind, verlangen, wenn es sich um Freiheitsstrafen handelt, die zur Zeit des Verlangens noch in einer Dauer von mindestens sechs Wochen zu vollstrecken sind, und ferner die Straftat, wegen der die Vollstreckung erfolgt, auch nach dem Strafgesetz des die Vollstreckung übernehmenden Staates verfolgt werden kann.

(2) Der Übergang der Vollstreckung muß binnen zwei Wochen nach dem Hinweis des Verurteilten auf diese Befugnis verlangt werden; der Hinweis soll möglichst frühzeitig erfolgen.

(3) Bezüglich Verurteilter der im Abs. 1 bezeichneten Art kann auch der nach § 7 zur Vollstreckung zuständige Staat den Übergang der Vollstreckung verlangen, wenn es sich um Freiheitsstrafen handelt, die zur Zeit des Verlangens noch in einer Dauer von mindestens sechs Monaten zu vollstrecken sind, und wenn auf die Straftat die im Abs. 1 bezeichnete Voraussetzung zutrifft. Das Verlangen soll in diesen Fällen bis zum Ablauf von vier Monaten nach Inkrafttreten dieses Vertrages gestellt werden.

(4) Die Behörde, welche für die Vollstreckung und die im Vollstreckungsverfahren notwendig werdenden gerichtlichen Entscheidungen nach der Übernahme der Vollstreckung zuständig ist, wird von der preußischen oder polnischen Justizverwaltung bestimmt.

§ 9.

Gesamtstrafen, deren Einzelstrafen von Gerichten des Abtretungsgebiets und von beim Deutschen Reich verbliebenen Gerichten festgesetzt sind, werden von demjenigen der beiden Staaten vollstreckt, der nach dem Gesamtbetrage der von seinen Gerichten erkannten Einzelstrafen an der Gesamtstrafe am höchsten beteiligt ist, oder der bei gleich hohen Beträgen mit der Vollstreckung zuerst beginnt oder bereits begonnen hat. § 8 findet entsprechende Anwendung.

§ 10.

(1) Kann ein unter diesen Vertrag fallendes Urteil in dem für die Vollstreckung zuständigen Staate

mie je władza wykonawcza tego niemieckiego lub polskiego sądu, w którego obwodzie leży siedziba urzędowa sądu, którego wyrok ma być wykonany.

§ 8.

(1) Skazani, przeciw którym w chwili przejęcia wymiaru sprawiedliwości rozpoczęto wykonywanie kary na wolności na podstawie przed tym czasem prawomocnie ukończonego postępowania karnego, mogą żądać przejścia wykonania kary na władze wykonawcze państwa, którego są obywatelami, jeżeli chodzi o kary na wolności, których wykonanie w chwili postawienia żądania ma jeszcze trwać przez okres conajmniej sześciotygodniowy a pozatem przestępstwo, za które nastąpiło skazanie, wolno ścigać także według ustawy karnej państwa przejmującego wykonanie kary.

(2) Przejścia wykonania musi się żądać w przeciągu dwóch tygodni po pouczeniu skazanego, iż przysługuje mu to prawo; pouczenie powinno nastąpić jaknajwcześniej.

(3) Co do skazanych oznaczonych w ustępie 1, także państwo właściwe według § 7 do wykonania kary może żądać przejścia jej wykonania, jeżeli chodzi o kary na wolności, których wykonanie w chwili postawienia żądania ma jeszcze trwać przez okres conajmniej sześciu miesięcy i gdy przestępstwo odpowiada warunkom oznaczonym w ustępie 1. Żądanie należy w tych wypadkach postawić przed upływem 4 miesięcy po wejściu w życie niniejszego układu.

(4) Pruski lub polski zarząd wymiaru sprawiedliwości oznaczy władzę, która będzie właściwą dla wykonania oraz dla rozstrzygnięć sądowych potrzebnych w postępowaniu po przejęciu wykonania.

§ 9.

Kary łączne, których kary pierwiastkowe wyznaczyły sądy położone na obszarze odstąpionym, oraz sądy pozostałe przy Państwie Niemieckiem, wykonywuje z pomiędzy obu państw to, które po zliczeniu kar pierwiastkowych wyznaczonych przez jego sądy najbardziej się przyczyniło do wysokości kary łącznej. albo też które przy równej wysokości kar pierwiastkowych, pierwsze przystąpi lub już przystąpiło do wykonania kary. Postanowienia § 8 należy odpowiednio stosować.

§ 10.

(1) Jeżeli wyrok, podpadający pod niniejszy układ, w państwie właściwem dla wykonania nie